

[Justitsministeren.]

har ikke i noget af disse tilfælde været vanskeligheder med ham. Dertil kommer yderligere, at han har passet sit arbejde omhyggeligt og dygtigt, og at hans opførelse — altså bortset fra de to natlige eskapader — har været mønstergyldig. Alt dette sammenholdt med, at han i samtale med lægerne havde vist en mere realitetsbetonet indstilling over for sine egne forhold, gjorde, at man antog ham for så stabiliseret, at man turde overflytte ham til den fri afdeling. Jeg understreger, at det af de foreløbige forhold fremgår, at der var megen undren over hans undvigelse, ikke alene hos de læger, der havde ansvaret for hans overflytning, men også hos det øvrige personale og, hvad jeg lægger nogen vægt på, også hos hans medfanger, der ikke anså ham for, hvad man teknisk kalder en springer.

Imidlertid er, som jeg indledningsvis sagde, undersøgelsen ikke sluttet. Når den er afsluttet, vil vi tage op til overvejelse, om ændringer er nødvendige. Ikke alene må vi undersøge det spørgsmål, om der fra nogen side er udvist forsømmelighed, som nødvendiggør tjenstlig indskriden, men også, om det, der er sket, skulle nødvendiggøre en ændring i anneksets forhold i øvrigt.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 12. april, kl. 10 med følgende dagsorden:

Fortsættelse af tredje behandling af:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1956 til 31. marts 1957.

Mødet hævet kl. 21⁴⁵.

89. møde.

Fredag den 12. april kl. 10.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1956 til 31. marts 1957.

(Foregående del af tredje behandling findes i tidenden sp. 3899 og 3964).

Forhandlingen genoptoges.

Bundvad: Efter ministrenes svar i aftes til ordførerne er der ikke mange bemærkninger for mig at gøre. Jeg vil dog svare på et par spørgsmål, som stilledes mig, og gøre en enkelt bemærkning til et par sager.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen spurgte mig, om jeg ikke ville indrømme, at venstre har deltaget i et omfattende lovgivningsarbejde. Jeg vil gerne svare, at jeg netop i går sagde, at venstre havde ført demonstrationspolitik i spørgsmålet om valutaforanstaltningerne, men at venstre så småt var kommet med efterhånden, hvad lovgivningen i øvrigt angår, og det har jeg ikke noget imod at gentage i dag.

Venstre og de konservative vidste hverken ud eller ind, da det gjaldt landets økonomi. De ville ikke støtte regeringens forslag til opnåelse af stabilitet, og de havde ikke noget forslag selv. Der sad de to partiers repræsentanter ganske stumme i udvalget og nægtede sig selv enhver medindflydelse.

Derimod er det rigtigt, at venstre efterhånden er kommet med i det almindelige lovgivningsarbejde og har støttet regeringen også i tilfælde, hvor de konservative har demonstreret en afvigende mening. Bortset fra særlige tilfælde nu lige forud for valgkampen er stillingen den, at venstre i betydelig udstrækning står som garant for den lovgivning, der er gennemført, og dermed også for den udgiftspolitik, man ellers angriber regeringen så hårdt for. Det er da også dette forhold, venstre nu må høre ilde for af partiet de uafhængige, men det kan vi andre jo ikke så godt blande os i.